

gøre os den Ære at drikke et Glas Vin med os, Hr. Pastor? De vil træffe en gammel Bekendt.“

Emanuel havde mest Lyst til kort og godt at svare nej. Navnlige fristedes han ikke af Udsigten til i dette Selskab at træffe gamle Bekendte. Men da han ikke havde nogen rimelig Grund til et Afslag og ikke gerne vilde støde Doktoren, der under Guttens Sygdom havde vist ham og Hansine stor Hjælpsomhed, saa' han ingen anden Udvej end at modtage Indbydelsen.

Henne omkring Dugen havde man imidlertid opmærksomt iagttaget Mødet mellem de to Mænd, og da man nu saa' dem bægge nærme sig over Græsmarken, tog Damerne til deres Parasoller, mens den tilbageblevne Herre — en ung Mand i melonfarvet Sommerdragt — rejste sig fra sin siddende Stilling, trak ned i sine kvarterlange Manchetter og anbragte sig — støttet til sin spiralformede Spaserestok — umiddelbart bag den unge Pige, ligesom for i fornødent Fald at kunne yde hende sin ridderlige Beskyttelse.

„Dersom du faar mig til at le, Alfred, saa prygler jeg dig,“ hviskede hun til ham, da Doktoren og Emanuel ikke var mere end ti Skridt borte.

„Jamen, du gode Himmel det er jo en komplet Urokse,“ hviskede han tilbage bag den